

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

VAN DE APPELBOOM

Oud volksverhaal, gedramatiseerd tot
een esbattement

Herdicht door

WILLEM LAROY

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1985

(N° 1515)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstbrochures bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes.

c 1986 Toneelfonds J. Janssens *Antwerpen

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

VAN DE APPELBOOM

Oud volksverhaal, gedramatiseerd tot een esbattement
anno ± 1500
herdicht door Willem Laroy.

PERSONAGES

Jan Akkerman, een arme landbouwer

Liesje Godlof, zijn vrouw

God, onze Heer

Monk Marsman, koopman

Lode Jonkelinckx, een jonge vrijer

Toetje Zoethout, een jonge vrijster

Pieter, de dood

De baarlijke duivel

EERSTE TONEEL

(Rechts voor een bank, links achter, een appelboom)

AKKERMAN : (roept achter het toneel) Hola Lies, hola Liesje
Godlof ! (hij komt op en roept weer) Lies, Liesje ! (hij wordt
ongeduldig en roept luid) Hola, Liesa !

GODLOF : (achter het toneel) Ja, Jan, ik kom eran ! (Liesje
komt op, haar handen drogend aan haar voorschoot) Wat scheelt er,
man ?

AKKERMAN : Och Lisa, Lies, och Liesje... (laat zich op de bank
vallen)

GODLOF : Maar goeie help, waarom knies je ?

AKKERMAN : Wij hebben al zo weinig van het aardse goed. Maar nu
ken ik nog groter tegenspoed.

GODLOF : Zeg mij toch, Jan Akkerman, wat is er al gebeurd, dat jij
zo kermt en zeurt ?

AKKERMAN : Ach, vrouwtje, engel van mijn leven, ons geitje zal geen
melk meer geven, het arme dier is dood. Het is verdronken in de
sloot, en het zal nooit meer blaten.

GODLOF : Dan moeten wij ons op de koe verlaten.

AKKERMAN : Helaas, wil daar niet over praten, onz' Bles is ook
vertrokken.

GODLOF : Jezus lief, je doet mijn adem stokken, is ons koetje ook
verloren ?

AKKERMAN : Wij zijn voor 't ongeluk geboren. En 't lammeke, nog
ongeschoren, werd door een wolf verslonden.

GODLOF : Ach man, wij deden wat wij konden, om goed en braaf te
leven, en ieder hetzijne te geven. Alles komt wel goed.

AKKERMAN : Jij hebt een sterk gemoed, maar nu gaat alles tegen.
Ik heb nog iets verzwegen, want ook onze gans is dood. Waar halen
wij ons brood ? Deze zaak loopt slecht af. Weldra gaan wij met de
bedelstaf.

GODLOF : Je moet altijd op God betrouwen. Waartoe dient dat eeu-
wig rouwen ?

AKKERMAN : Maar wat zal ons Fientje eten ?

GODLOF : Ben jij alweer vergeten dat, als God ons een kindje schonk,
Hij ook de melk gaf die het dronk. Daarbij, wij hebben nog de ap-
pelboom, zo vol geladen lijk een droom.

AKKERMAN : Dat is wel waar, maar ieder jaar kunnen wij er nog geen

mand van rapen. De meisjes en de stoute knapen zitten in de kruin zich ziek te eten. Ik heb het anders nooit geweten.

GODLOF : En toch mag je niet kniezen. Waarom de moed verliezen ? Betrouw wat meer op God.

AKKERMAN : Al goed en wel, maar naar Zijn gebod mochten de anderen ook wel leven, dan waren ons appeltjes hier gebleven.

GODLOF : Wat je zegt, zal ik niet tegenspreken. Maar wat is onze beproeving, vergeleken met wat zieke, oude mensen lijden. Die kunnen jou benijden. Jij bent nog flink en kerngezond? Jij steekt nog lang niet onder de grond. Die God op beide handen draagt, krijgt alles wat hij vraagt. Waarom zouden wij de moed verliezen ? Laat Hij het in de winter vriezen, elke lente komt opnieuw de dooi. En elke zomer wordt weer even mooi als alle zomers in voorbije jaren. En in de herfst kunnen wij de oogst vergaren. Hij kan, als hij het wil, ons appelboompje alle dagen de allermooiste vruchten laten dragen.

AKKERMAN : Dat is een dwaze gril, vrouw Godlof..., zonder grond of zin.

GODLOF : Toch leeft God niet enkel binnenin, maar ook in lijfelijke aanwezigheid.

AKKERMAN : Raak jij nu ook je zinnen kwijt ? Krijg jij de kolder in je hoofd ? Werden wij op één dag niet genoeg beroofd, dat jij nu nog krankjorem wordt ?

GODLOF : Ach, man, ik begrijp wel dat je mort, maar als God het wil doen, dan houdt Hij ook ons boompje groen.

AKKERMAN : Als jij zo zeker bent van al Zijn macht, waarom dan nog gewacht ? Vraag Hem om nu te komen en Zich in alle glorie te vertonen. Wacht, ik zet de rustbank klaar. (beiden knielen naast elkaar, en maken een kruisteken)

AKKERMAN : Nou , Liesje, vraag het maar.

GODLOF : Ach, Lieve Heer, Je kent dit schoon gebaar. Mag ik vragen, in ons hart te dalen, en voor onze ogen liefelijk te stralen. Heel nederig durven wij dit vragen.

TWEEDE TONEEL

(Er klinkt hemelse muziek en God verschijnt)

GOD : Hoor ik mijn kinderen klagen ? Vertel Mij van je nood.

(Beiden buigen het hoofd)